

Tale om, og de ere selvfølgelig i forskellige Henseender meget forældede. Som det første Punkt skal jeg nævne, at Kommunalbestyrelsens Forhandlinger ikke ere tilgængelige for Offentligheden; i den Henseende indtager Thorshavn en Særstilling blandt alle Byer i Riget, da Loven af 23. Januar 1862 gjorde en Forandring paa dette Punkt for Købstæderne. Det er klart, at der under alle Omstændigheder bør gøres en Forandring paa dette Punkt. Men tillige indeholder de gældende Regler en hel Del Bestemmelser om, at Statsmyndighederne skulle føre Tilsyn med Kommunens Anliggender og tage Beslutninger i disse, som gaa meget videre, end de nyere kommunale Lové gaa. Endvidere er Kommunens Administration delt mellem en hel Del forskellige Myndigheder, nemlig Landfogeden, Borgerrepræsentationen, Skolekommissionen og Fattigforstanderskabet. Heller ikke dette er vistnok heldigt, idet Overblikket over de økonomiske Anliggender i Kommunen bliver svækket og Ansvar for Bestyrelsen fordelt mere, end godt er. Der har nu til forskellige Tider gjort sig en Del Misfornøjelse gældende med Hensyn til denne Ordning, man har flere Gange gjort Forsøg paa at komme til mere tidssvarende Regler, men det har ikke ført til noget Resultat. I 1899 opstod Spørgsmaalet paa ny. Jeg modtog fra Medlemmer af Borgerrepræsentationen en Opfordring til at fremkomme med Forslag til Ændringer. Denne Opfordring efterkom jeg. Der blev saa i 1900 forelagt et Forslag til en ny Lov om Kommunens Styrelse for Kommunalbestyrelsen og dernæst for Lagtinget. Lagtinget ønskede imidlertid ikke at tage reel Stilling til Forslaget, fordi Kommunens Borgere formentlig ikke vare bekendte med det i dets Enkeltheder. Lagtinget besluttede derfor at lade Forslaget trykke og omsende til Byens Borgere. Dette skete. Forslaget kom i 1901 tilbage til Lagtinget, som endelig behandlede og vedtog det og oversendte det til Regeringen. Forslaget var i det hele taget bygget paa den nugældende Købstad-Kommunallov af 26. Maj 1868, dog med en Del Ændringer, som jeg i øvrigt ikke skal komme nærmere ind paa. Med Hensyn til Valgretten havde Lag-

tinget holdt sig til den nu bestaaende Ordning med ens Valgret for alle Skatteydere, der yde et Skattebeløb af mindst 4 Kr. Man havde ligeledes holdt sig til den gældende Ordning, for saa vidt angaar Formandsskabet i Kommunalbestyrelsen, idet dette var henlagt til Landfogeden. Der blev derefter i Samlingen 1902 forelagt et nyt Forslag fra Regeringens Side, som i sin Hovedbygning stemmede med det af Lagtinget vedtagne Forslag, men som dog indeholdt en Del Forandringer, og navnlig den, at Byraadet selv skulde vælge sin Formand og Næstformand. Med Hensyn til Ordningen af Valgretten til Byraadet var der fremdeles gjort den Forandring, at den nugældende Census af 4 Kr. var ophævet, at der var indført Forholdstalsvalg og hemmelig Afstemning, og at der var givet Kvinder Valgret og Valgbarhed, naar de i øvrigt opfyldte de stillede Betingelser. Ved Behandlingen af dette Forslag i Lagtinget var der kun et Punkt, der vakte nogen egentlig Dissens, det var Spørgsmaalet om Kvinders Valgret og Valgbarhed. Der blev af Tinget nedsat et Udvalg paa 5 Medlemmer, af hvilke de 4 gjorde gældende, at hvis man skulde give ugifte Kvinder, fraskilte Koner og Enker, der drive selvstændigt Erhverv, Valgret og Valgbarhed, burde der gives gifte Kvinder den samme Ret. Et Medlem raadede til at slutte sig til Regeringsforslaget paa dette Punkt. Det var det eneste Punkt, der vakte nogen videre Dissens i Lagtinget, og ved den endelige Behandling endte det med, at en hel Del Ændringer, der vare stillede, blev forkastede, medens Regeringsforslaget — § 5 i det her foreliggende Lovforslag — blev vedtaget, og endelig blev Forslaget i sin Helhed enstemmig vedtaget med 18 Stemmer. Udvalget berørte for øvrigt i sin Betænkning Valgretsspørgsmaalet i dets Helhed, idet nogle af Udvalgets Medlemmer vare tilbøjelige til at anse det for rigtigst, at Lagtinget fastholdt sit Standpunkt fra 1901, nemlig at det skulde forblive ved det bestaaende med Hensyn til det Minimum af Skat, 4 Kr., som nu skal svares for at faa Valgret og Valgbarhed til Borgerrepræsentationen. Udvalget oplyste, at af 321 Skatteydere var der 61, der yde et mindre Be-